

Endelig ønskes det, at der tillægges Befolkningen i Sydslesvig Ret til at afgøre, om den senere vil fremsætte Ønske om en endelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Landsdelens statsretlige Stilling paa Grundlag af Selvbestemmelsesretten.

De dansksindede Sydslesvigere havde søgt om Tilladelse for en Delegation paa 3 Medlemmer til at rejse til London for at forebringe deres Ønsker for Stedfortræderkonferencen. Efter Anmodning havde Udenrigsministeren i et Brev til den engelske Gesandt anbefalet Ansøgningen om engelsk Visum.

Sydslesvigernes anden Henvendelse, nemlig den til Kontrolkommissionen, gik ud paa at anmode Kontrolkommissionen om snarest muligt at iværksætte en administrativ Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten, saa at Sydslesvig fik sin egen Administratorchef og Landdag, der blev ansvarlige direkte over for den britiske Militærregering og Kontrolkommissionen. Kun Personer, hvis Slægt er hjemmehørende Nord for Ejderen, eller som i en Aarrække har haft Bopæl Nord for Ejderen, skulde kunne ansættes i ledende Stillinger og være Medlemmer af Landdagen. Fjernelsen af Flygtningene fra Landsdelen ønskes paabegyndt, saa snart det er muligt at skaffe dem Boliger andetsteds. Saa længe Flygtningene bliver i Sydslesvig, ønskes det, at de ikke faar Valgret til de kommunale Raad, Kredsdege og Landdag, men skal stemme særskilt paa egne Repræsentanter til Varetagelse af deres Interesser i disse Forsamlinger.

Efter at Sagen havde været til Behandling i Det udenrigspolitiske Nævn, blev der den 31. Januar 1947 opnaaet Enighed med Repræsentanterne i Nævnet for Partierne Venstre, Socialdemokratiet, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre om, at en af Regeringens Repræsentanter i Sydslesvig vilde kunne bemyndiges til efter Sydslesvigernes Ønske at overbringe den britiske Guvernør i Kiel denne Henvendelse med Tilføjelse af, at Regeringens Stilling til disse Spørgsmaal fremgaar af den danske Note af 19. Oktober og af den danske Redegørelse til Stedfortræderkonferencen i London.

Den Redegørelse, som den danske Regering var opfordret til at aflevere i London, udarbejdedes af Udenrigsministeriet og blev derefter forelagt Det udenrigspolitiske Nævn, i hvilket Redegørelsen med visse Ændringer opnaaede Tilslutning fra Venstre, Socialdemokratiet, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre. I den ændrede Form tilstilledes Redegørelsen (Memorandum af 31. Januar 1947) nogle Dage senere af den danske Gesandt i London Stedfortræderkonferencen paa Engelsk, Russisk og Fransk.

Efter Indbydelse fra Stedfortræderkonferencen gav Gesandten i London i Februar Møde for denne tillige med Em-